

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.
Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljake zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravištvu. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravištvu, odpravištvu in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novije vesti.)

Dunaj 19. Po poročilu ravnateljstva južne železnice se je na progi Št. Peter-Reka vsled povodnji zrušil neki predor. Promet je zaustavljen.

Dunaj 19. Nagodbeni odsek je danes nadaljeval svojo generalno razpravo o nagodbenih predlogih. Dr. Menger je rekel, da pomenja razdelitev izvoznih bonifikacij po resničnem izvozu iz obeh držav za Avstrijo 400.000 gold. škode. Za vsak meterski stot sladkorja, ki gre v Avstrijo mesto v inozemstvo, plača Ogerska 2 do 2 in pol gl. menj bonifikacije. Govornik je govoril tudi o carinski in trgovinski zvezi in je obžaloval, da se še niso odstranile zapreke, ki ovirajo, da se še ni podržavila južna železnica. Nadalje se je izrazil govornik proti vsakemu zvišanju neposrednih davkov, proti obdačenju sladkorja, žganja in piva. Konečno je rekel, da se bode nadaljeval oster in brezobziren boj proti vladi tako dolgo, dokler se ne razveljavijo jezikovne naredbe.

Poslanec Peschka je rekel, da si želijo avstrijski poljedelci svoje lastne gospodarske osrednje hipotečne banke, na kateri bi imeli kredita poljedelci. Nadalje želi govornik, naj se ustanovi osrednja zadružna blagajna po pruskem vzoru. Glede carinske in trgovinske zveze je rekel poslanec Peschka, da ogerska tarifna politika zelo škoduje avstrijskemu poljedelstvu. Govornik se je izrazil proti zvišanju neposrednih davkov in je nagodbo z Ogersko obsodil, da ne koristi obrtniki in trgovini ničesar, škoduje pa kmetijstvu.

Poslanec Axmann je izjavil, da pomenjajo nagodbene predloge popolni propad avstrijskega poljedelstva in je očital vladi, da o pogajanjih z Ogersko ne skrbi tako kakor Ogrji za interese ljudstva. Govornik je govoril tudi o bančnem vprašanju in rekel, da se na predlogah kaže tendence, da se

hoče še bolj podpirati ogerske kreditne razmere. Poslanec Axmann je pobijal vsako zvišanje užitinskih davkov in je svaril pred eventualno izvedbo nagodbe na podlagi § 14. Na to se je pretrgalaseja. Prihodnja seja jutri.

Budimpešta 19. Ogerska brzjavna korespondenčna pisarna javlja: Danes so položili krsto z ostanki kralja Bele III. in njegove soproge na katafalk v cerkvi sv. Matija. Cerkev je bila o tej priliki črno pregrnjena. Zbralo se je zelo veliko občinstva. Členi cisterijskega reda, katerega je bil poklican na Oggersko kralj Bela, so položili na krsto krasen srebrn venec in opravljajo ob krsti svoje molitve do pojutrajšnjem ko bode pogreb.

Biel 19. Včeraj so prijeli tukaj 7 oseb, katerih je nekaj na sumu, da so prijatelji propagande čina.

Kaneja 19. Mesto je popolnoma mirno. Turške rodbine zapuščajo otok.

Kaneja 19. Admiralom se je sporočilo, da je pripravljenih 8000 turških vojakov, da se vkreajo na ladije, katerih pričakujejo.

Berolin 19. »Norddeutsche Allg. Zeitung« javlja: Iz gotovega vira se poroča, da je določen kakor poslanik pri papeževi Stolici poslanik v Bernu, baron Rottenhahn, mesto dosedanjega poslanika Bülowa, ki pojde v pokoj.

Aleksandrija 19. Preiskavo o zaroti nadaljuje italijanski konzulat. Policija je zaprla 15 oseb.

Peking 19. Po napotilu francoskega poslanika je obiskal francoski zdravnik cesarja. Cesar ga je vsprejel v spremstvu cesarice udove in več mandarinov. Cesar je dobre volje in izkazuje cesarski skrajno spoštovanje. Zdravnik je cesarja preiskal in konstatiral, da je sicer slab, toda za sedaj se ni bati nobene nevarnosti.

tile v njegovi luči kakor živo srebro... Vse je bilo tiho, tako mirno...

Ali naj leže in zaspi? Morda pozabi svojo bôl, svoje gorjé... morda pozabi njega... pozabi svojo ljubezen v jedni sami noči, v jednih samih sanjah, in ko jutri zjutraj prisije žareče solnce skozi okno na rdeči, zopet življenja polni obraz, ko jo vzbude njegovi zlati, poredni, radovedni, žarki... morda bo tedaj dobro... morda pozabi vse... vse... in začne zopet novo, svetlo življenje... Morda...?!

Ah ne, ah ne!

Ko bi bila ta noč večna, ko bi se ne nehala svetlim, zornim jutrom, potem... potem bi legla na posteljo... potem bi hotela zaspati, vsnirati sama sebe, saj bi se ne vzbudila nikdar več... nikdar več... Vedela ne bi več ne za-se, ne za-nj, ne za-njo ne za svojo varano ljubezen!

Ali ta noč neha, se umakne solnčnemu dnevu, in če bi ona za par hipov v slepilnih sanjah morda pozabila na vse, — vzbudila bi se jutri, in bôl in gorjé bi se začelo iz nova!...

A ostati ji tudi ni več doma, tu v njegovi bližini!...

Pregledala je še enkrat vso sobo, preiskala vse kote, pretaknila še enkrat vse omare, vse predale... V najspodnejšem je našla zadnji spomin na rajnko mater —. Veliko, v rjavo usnje vezano molitveno knjigo, ovito z velikim, debelim veneem...

Še nekoliko pripomb.

O tem torej — kakor smo že povdarili — ni da bi govorili dalje: vsaki vladi je dolžnost, da skrbi za varstvo tujih podanikov, živčih v dotični državi. Tako zahteva mednarodno pravo. Pa saj zahtevajo tako najprimitivnejši zakoni navadnega vsakdanjega življenja: čim smo koga vsprejeli pod svojo streho, moramo skrbeti za njegovo varnost kakor da nam je svojec. To se umeje samo ob sebi in to je povdarjal tudi gospod Ivan Nabergoj v svojem odprtem pismu do gospoda ministerskega predsednika.

Na to stran torej ni trebalo grofu Thunu, da bi si ubijal glavo, ko je sestavljal svoj odgovor na interpelacijo poslanca Gambinija. Kar se umeje ob sebi, ne potrebuje posebnega utemeljevanja.

Ali na drugo stran bi se dalo prigovarjati marsikaj. Vlada mora braniti tuje podanike, ona mora braniti one, ki so tu! To stoji! Ali nam se zdi poleg tega dejstva važno še neko drugo vprašanje: ali vladi ni pravica in celo dolžnost, da omejuje pritok tujih živčev, torej skrbeti za to, da jih ne bode toliko tu?! To se nam vidi jako interesantno vprašanje, ki pa postaja uprav pereče, ako vidimo, da ti tuji živčji značijo veliko gospodarsko in socialno kalamiteto za domače prebivalstvo, ako vidimo, da ti tuji živčji v prvo rušijo ekzistenčne pogoje domačinom, v drugo pa po svojem narodnem bistvu in svojem temperamentu stavljajo v nevarnost mirno medsebojno življenje v deželi.

Mi nočemo usiljevati grofu Thunu svoje sodbe o ogromni večini italijanskih podanikov, živčih in hranečih se v teh naših krajih ter uživajočih našo gostoljubnost; ne zahtevamo, da bi kar verjel le našemu menenju, da se ti tujei navadno kažejo ne vredne zagotovljenega jim varstva in naše avstrijske gostoljubnosti; toda želeli bi — ker vemo, da

»Tu dobiš pomoči in tolažbe, kadar ti bo sila najhujša...«

Zdi se ji, da čuje še enkrat tihe, proseče glasove umirajoče matere...

Tam na oni postelji je ležala, ko je umirala, ko jo je zadnjič oklepala svojimi suhimi, koščenimi rokami...

Zdrznila se je. — »Ah mati, mati, mari bi bila jaz umrla takrat...! Mari bi bila...!«

Vse je preiskala, vse pobrala, kar se ji je zdelo dragocenega... kar je bila prihranila mati v svojih svetlejših dnevih, kar je shranila sama...

Kam je hotela?

Sama ni znala, kam, a iti je morala, morala...! Proč... le proč od tu... tu ji ni več obstanka.

Zaprla je polpodrta vrata za sabo; zaevilila in zaškipala so, da se je skoro zgrozila...

In sedaj...?

In sedaj kar po cesti, dalje — le dalje...

Hodila je vso noč...

Zvezde so blestele in ji kazale belo cesto, ki se je vila pod griči ob robu ravnine, ki je vodila preko siromašnih vasij, katerih lesene, slamo krite koče so se videle od daleč kakor kopa zlih duhov, prezebajočih v mrzli, blede mesečini. — — —

In predno se je utrnila zadnja zvezda, žarna jutranjica, bila je v mestu... (Pride še.)

PODLISTEK.

VAŠKA SLIKA.

J. KOMÁR.

Peklo jo je tako hudo, hudo...

Potok je šumljal dalje... vedno bolj skrivnostno, mehkejšo, slajše. —

Obrnila se je proti oni strani...

Kam sedaj?...!

Zvezde so igrale na azurnojasnem nebu kakor kresnice v poletnih večerih... tu pa tam je vzplamtela katera svetlejša in svetlejša, a v hipu je zopet vztrepotala, potemnela, kakor bi jo kdo upihnil...

Gostejša in milejša rosa je padala na cvetno poljano, na-njo, da se je stresla, zmrzila, vztrepotala. — Obrnila se je od potoka...

Šla je domov...

Pusta, prazna, temna je stala njena koča ob robu gabrove šume. Nič se ni ganilo v istej, ko je vstopila skozi polpodrta vrata v sobo!

Bila je sama, čisto sama!

Nikogar (nikogar) ni imela, komur bi potožila svoje gorjé, svojo neizmerno bôl... Nikogar nikjer...!

Mesec je sijal skozi malo okno na njeno razmetano, nepostlano posteljo. Bele rjuhe so se sve-

lahko stori tako — da bi se grof Thun dal obvestiti pripomočje zanesljivih in vestnih ljudi o okolnosti, katero mora poznati, ako hoče umeti naše razmere, naše boje in vnebovpijočo krivico, ki jo trpi slovenski živelj materialno in moralno v teh naših pokrajinah.

Vprašanje, s katerim se absolutno mora seznaniti naša vlada, pa bi bilo: kakov živelj je to, iz katerih plasti italijanskega naroda prihaja ta živelj, radi katerega je toliko viharjev v deželi in kateremu mora zagotavljati varstvo tudi grof Thun?! Je-li na korist države, da v tolikem številu prihaja ta živelj na našo zemljo?!

To je tisto usodno vprašanje. So-li to mar ljudje iz boljših slojev? So-li mar ljudje, ki prinašajo sem kapitalov in ki oplodujejo našo trgovino in obrtnijo? So-li to mar podjetniki, ki prinašajo zasluzka v deželo? Sploh: so-li to ljudje, ki uplivajo plodilno v gospodarskem in blažilno v socialnem pogledu?!

Odgovor je kratek ali odločen: ne! A žal, ta odgovor ne more biti le negativen glede onega, česar smemo zahtevati od tujcev, ako hočejo isti, da so nam dobro došli. Odgovoriti moramo marveč na gornja vprašanja tudi pozitivno, ali v nasprotnem zmislu! O ogromni večini italijanskih podanikov moramo trditi namreč — ne da bi bilo nevarnosti, da zajdemo v navskrižje z dejstvi —, ne le da nam ne prinašajo koristi, ampak da nam donasajo pozitivne velike škode.

Neovržen dokaz za to so — vsakdanje skušnje, žalostne razmere, ki so se razvile v teh pokrajinah, srditost in ogorčenje, ki je postala tolika, da je jela odpirati na stečaj — vrata zaporov!

Iz Italije prihajajo semkaj ljudje iz najnižih slojev, življi, katerim doma ni bilo več obstanka. To so sami delavci, ki iščejo — kruha! A tu treba pomisliti, koliko naših domačih rok je brez dela. Kjer se je uril Italijan, tam ni zasluzka za roko domačina, a ob roki brez dela vise navadno — lačni želodeci! Lačni želodec pa je najhujši socialistiški agitator in je, ako ni drugače, tudi napadalec in anarhist. Res je sicer, da Italijan dela za vsaki denar, ali mnogo njih služi vendar mnogo denarja, a ves ta denar odhaja iz dežele. Italijanski podaniki služijo tu, ali ne porabljajo ničesar, ker se glede vsakdanjih potreb omejujejo tako, da lazijo v resnici pod človeškim dostojanstvom. To je gospodarski moment, eksceleca grof Thun, ki mora vzbujati pomisleke in tudi jezo in ogorčenje med ljudstvom. Iz gospodarske kalamitete se mora porajati navadno socialna kalamiteta. Zato smo rekli in ponavljamo, da mnogoštevilnost italijanskih podanikov v Avstriji znači gospodarsko in socialno bedo!! To pa so stvari, kakoršnih ne smejo prezirati državniki in so rana, ki se guoji dalje in dalje tudi ob najlepših teorijah in frazah o svobodi in človekoljubju.

In k vsemu pa se še pridružuje moment, ki znači neprestano nevarnost za mirno življenje med ljudmi. K dejstvu, da so to po ogromni večini najnižji sloji ljudstva, brez omike in vzgoje, prihajajo še splošna narodna svojstva Italijanov: vroča kri, nagla jeza, osvetljivost, zavratnost, kipeči temperament. Naši ljudje so že čisto morali okušati vso britkost teh italijanskih svojstev. Navadno ti ne gre nikamor tak italijanski delavec, da le ne bi pustil novčiča v deželi, ki ga je vsprejela gostoljubno, da le ne bi dal novčiča zasluzka ljudem, katerim odjemlje zasluzek. A če se vendar kedaj primeri slučaj, da si je privoščil kaj ta ljubi naš gost, tedaj moraš biti zagotovljen v 90 od 100 slučajev, da se stvar avrši s — pobjem!

Gospodu grofu Thunu smo že rekli, da se lahko obvesti o resnici, ako ne veruje nam. Potem pride gotovo do spoznanja, da ne zahtevamo preveč, ako zahtevamo od vlade, naj upotrebi ves upliv svojega aparata v to, da se kolikor le možno omeji prihajanje tacega nevarnega življa v deželo!! To more vlada, ako le hoče. V Trstu n. pr. so vsa večja podjetja več ali manj odvisna od državne uprave. Celó o magistratu smo uverjeni, da bi izdala vladina grožnja, ako bi bila izgovorjena primerno zaresnostjo. Le hoteti je treba, resno hoteti. Posebno pa opozarjamo vlado in naše poslance na nova dela, ki se izvrše v Trstu po požrtvovalnosti države za ta trgovinski emporij. Že pred nekoliko dnevi je preludiral »Indipendente«, da na ta dela se mora pritegniti same delavce iz Italije, one iz drugih avstrijskih pokrajin pa odpraviti dosledno.

Vrzite torej doli zatvornico proti tej nevarni preplavi. Ono malo pa, kar se utegne vendar prebiti v naše dežele, pa naj vlada ščiti kolikor hoče, tudi v pavolo naj jih povija, ako hoče.

Mi vemo, da ne zahtevamo preveč. Ako je svobodna in bogata Amerika, kjer so odprte vse poti za konkurencijo, zaprla svoja vrata kitajskim delavcem, ki so po vsem jako slični italijanskemu delavcu, zakaj naj ne bi storila takisto tudi Avstrija?!

Vsakemu je dolžnost, da skrbi tudi za-se; ali stokrat večja je dolžnost državniku, da skrbi za — svoje!

Politični pregled.

V TRSTU, dne 20. oktobra 1898.

K položaju. Z Dunaja nam poročajo: Položenje se je zboljšalo za malo znamenje. To je provzročil zadnji veliki govor finančnega ministra; izjava njegova, da odstopa od povišanja davka na užitnine, je ublažila nekoliko nasprotstvo marsikaterega poslanca na desni proti nagodbi. Sosebno pa še, ko je zatrdil, da mora priti do povišanja kvote na ogerski strani.

Kakor včeraj in predvčerajšnjim, tako se nam dozdeva tudi po današnjih poročilih, da se razmerje polagoma boljša med Slovansko krščansko-narodno zvezo in vlado. Grof Thun je menda nekoliko premenil svoje nazore o »pretiranosti« slovenskih in hrvatskih zahtev. Znakom, da se razmere nekoliko boljšajo, smemo smatrati sosebno današnja brzjavna poročila v »Slovenec«, torej v listu, ki je glasilo onega krila v »Slovanski krščansko-narodni zvezi«, ki je najodločnejše nastopalo proti vladi. »Slovenec« poročila pripovedujejo, da je včerajšnje ministersko posvetovanje veljalo zahtevam Hrvatov in Slovencev. Ministerski svet da je pritrdil — kakor se čuje — najnujnejšim zahtevam »Zvezec«, a za druge, ki potrebujejo več časa za uresničenje, je obljubil storiti takoj potrebne pripravljavne korake.

Tudi »Slovenskemu Narodu« brzjavljajo z Dunaja, da so se razmere v naši »zvezi« znatno zboljšale in da pride gotovo do sporazumljenja z vlado.

Vederemo. Učinek temu sporazumljenju se bode moral prav kmalu pokazati tudi v Trstu.

Posl. Stransky za Slovence. V svojem lepem govoru, katerega smo že omenjali tudi mi in ki je toli razburil nemške nasilneže, je rekel moravski Čeh dr. Stransky, omenivši dogodke na višem deželnem sodišču v Gradeu, nastopno: »Komaj je možno verjeti, da bi bilo zabranjeno kakemu narodu v svojem jeziku iskati svoje pravice na svojih instaneah. Je-li kaka pokrajina v Evropi, kjer ne bi domačinec mogel iskati v svojem jeziku svojega prava pred svojimi sodniki?! Stranka, ki jemlje v svoje varstvo take odnošaje, ne more se imenovati svobodnostno in napredno, se ne more imenovati niti narodno. Ako se slovenski odvetniki ne dopuščajo k razpravam na višem deželnem sodišču, jo to toliko, kakor da je izbačen njihov jezik. Slovenski goldinar na davku pa je vendar dober za to, da se žnjim plačujejo ti višega deželnega sodišča svetniki v Gradeu«.

To je bila krepka beseda, na kateri moramo biti hvaležni govorniku. Isti je tudi res dobil brzjavnih zahval iz Ljubljane, Celja in Trsta.

Niso bili vsikdar taki! Pred par dnevi smo ožigosali državnike avstrijske, katerim je moral še le državni poslanec Vitezič — leta 1873 — odkriti veliko tajno o ekzistenci Hrvatov in Slovencev v Istri. To je bil jednostavno velik škandal. Ali resnici na ljubo moramo konstatovati tu, da avstrijski državniki niso bili vedno taki. Ko je v letu 1813, v Napoleonovih časih, šlo za to, da se Istra zopet pribori tej državi, obračali so se zaupljivo do Slovanov v Istri, a v letu 1848 (6. julija, podpisan: Piccoli) je pisala oblast v Kopru župnim uradom, da je vojaška oblast sklenila, »da hoče nabrati dobrovoljcev po onih občinah Istre, po katerih bivajo Slovani, v katerih lojaliteto, zvestobo in udanost stavlja vlada vse zaupanje svoje.«

V istem dopisu vspodbuja oblast v Kopru nastopno: »Kaj more biti dražjega na svetu, nego je domovina, kaj lepšega in hvaležnejega nego obramba domovine po lastnih, poštenih in hrabrih sino-

vih?! Slovan istrski more in mora biti vrhu tega ponosen na to, da državna oblast ravno v njega stavlja svoje posebno zaupanje, da se prav njemu nudi prilika, da iz svobodnega nagiba postane braniteljem in rešiteljem domačih tal in posredno vse države. Ali se ne bodo Slovanu više dvigala prsa v ponosni zavesti, da so njega državnopravna vrednost, njega patrijotizem, njega kakor skala trdna zvestoba in udanost do konstitucionalnega gospodarskega gospoda pripoznani popolnoma in najčastnejše ter da se v dnevih nevarnosti računa trdim zaupanjem na njegovo srčnost in njegovo roko.«

Tako so pisali avstrijski državniki v letu 1848. Tempora mutantur. Časi so spreminjali in — avstrijski državniki žnjimi. Leta 1813, 1814, 1848, 1849 so dobro vedeli, da nas je in so tudi cenili vrednost, zvestobo, junaštvo in poštenje Hrvatov in Slovencev v Istri! Potem so jeli pozabljati na nas, a leta 1873 se jim je videlo, kakor da se je razkril nov svet, ko so izvedeli, da v jedni avstrijskih pokrajin biva oni rod, kateremu so državniki od leta 1848 v navdušenih pozivih nadevali najčastnejši naslov — rešitelja domovine.

Po tem senzacionalnem razkritju je minolo tudi v Avstriji nad 20 let. Saj se menda ura dogodkov premika dalje tudi za to državo. Prišel je nov rod državnikov, menda modernejši rod, in ti so nam te dni poslušili — menda v odškodnino za Vitezičovo razkritje prednikom teh državnikov — z novim senzacionalnim razkritjem: da morajo še le študirati naše tožbe, da se morajo še le uveriti, da-li res trebamo onega, brez česar ne more dihati tudi najprimitivnejše ljudstvo.

Vsakako pa so ozirom na razmere avstrijskih državnikov do nas Jugoslovanov vlezanimive etape to: 1813, 1848, 1873 — 1898!

Občinski svet ljubljanski za slovensko vseučilišče. Občinski svet ljubljanski je v zadnji seji svoji vsprejel nastopno resolucijo: »Mestni zbor ljubljanski javlja svoje vznemirjenje na odgovoru, ki ga je dal Nj. eksceleca ministerski predsednik, grof Thun, deputacijam odvetnikov in notarjev, odklanjajočem za sedaj ustanovitev vseučilišča v Ljubljani. Mestni zbor ljubljanski izjavlja slovesno, da smatra ustanovitev vseučilišča, kakor je je predlagal deželni zbor kranjski, za najnujnejšo potrebo, da se osigura slovenskemu narodu in južnim avstrijskim deželam za bodoče dobra in zadostna uprava, za katero že danes primanjkuje naraščaja. Mestni zbor ljubljanski pozivlja svojega državnega poslanca, naj se poteguje ukljub temu z vso močjo za ustanovitev vseučilišča in naj, ako se pogajanja odklonijo, iz tega izvaja politične konsekvence. Gospodu mestnemu županu se pa naroča, da osebno Nj. eksceleci gospodu ministerskemu predsedniku in eventualno drugim ministrom tolmači in podpira gorenjo izjavo«.

Vest o namerovanem anarhističkem napadu na nemškega cesarja se potrja. »W. Tagblatt« poročajo o tem iz Aleksandrije: V četrtek zvečer je prišla tukajšnja policija tri anarhiste in po noči še šest družih oseb; vsi so Italijani. Prvi, katerega so zaprli, je neki kavarnar v Moharronu, ki je policiji dobro znan kakor anarhist in širitelj anarhističkih spisov. V njegovi hiši so našli dve jako nevarni bombi, ki sta bili napolnjeni kroglijami in močno poviti z žico. Policija je dlje časa opazovala anarhiste in je bila stopila v zvezo z italijansko policijo. Vsi zaprti so policiji znani osebno razven enega, ki je menda novinec. Kakor se kaže, so nameravali anarhisti uporabiti bombe najprvo v Abbinovi palači v Kajiri proti cesarju Viljumu in morda tudi proti kedu. Ker je cesar premenil svoj načrt potovanja in ne pojde v Egipet, so spremenili tudi anarhisti svoj načrt. V četrtek je prešla aleksandrijska policija brzjavko od italijanskega generalnega konzula v Kajiri, da sta dva nevarna anarhista odpotovala iz Kajire preko Sueca v Port-Said. Isti večer je prišla policija imenovanega kavarnarja, ker je izvedela, da je isti podkupil krmarja na neki ladiji, ki je imela odpluti v petek iz Aleksandrije v Port-Said, da vzame seboj jeden zaboj z bombami. Oba možka iz Kajire še nista zaprta, toda atentat se je preprečil. Pri zaprtih so se našla pisma, iz katerih je razviden načrt za atentat na nemškega cesarja.

Domače vesti.

Imenovanji. C. kr. trgovinsko ministerstvo je imenovalo pravnega vežbenika Jurija Tonelli-ja v Roveredu in poštnega vežbenika Josipa Krauth-a v Gradcu poštoma konceptnima vežbenikoma v Trstu.

Iz odprtega pisma g. Nabergoja grofu Thunu prinašajo bistvene odstavke tudi češki in mnogi liberalni in nacionalni listi nemški. Je pač bila beseda na pravem mestu.

Usodno naključje. Našemu rojaku, uglednemu igralcu g. Borštniku se je dne 18. t. m. zgodila v Zagrebu nesreča med gledališčno predstavo. G. Barbarič je imel namreč kakor Terentij »ustreliti« Fjodora, katerega je predstavljal g. Borštnik. Ne ve se pa, kako je prišlo, da je bila puška res nabasana šibrami in je zadelo streljivo g. Borštnika naravnost v obraz, ranivši ga težko. Vendar je, kakor poročajo iz Zagreba, upati, da ozdravi g. Borštnik v kakih 14 dneh. Policija je uvela preiskavo.

Našega rojaka obžalujemo iz srea in mu želimo, da ozdravi v kratkem.

Še nekaj z okrajnega sodišča v Sežani. Pod tem naslovom smo objavili v zadnji pondeljski številki dopis iz Kozine, v katerem se pritožuje naš dopisnik, da gosp. adjunkt sežanski, dr. Ahačič, sklicuje stranke točno ob 8. uri zjutraj brez razlike, ali so od blizu ali od daleč, da morajo potem stranke čakati do pozne ure popoldne ter vračati se ob 11. uri zvečer, ne da bi se smele oddaljiti le za hip, ker da zgube pravdo, ako jih kličejo v isti hip.

Imeli smo priliko informirati se na lieu mesta ter smo se prepričali, da g. adjunkt dr. Ahačič sploh dosedaj ni še razpisal nobene razprave ob 8. uri, nego da razpisuje iste najbolj zgodaj ob 9. uri zjutraj. Kar je bilo teh dni razprav, razpisanih ob 8. uri zjutraj, bile so le razprave, ki so bile razpisane že pred prihodom istega g. adjunkta, ki je prišel v Sežano še le pred kratkim časom. Tudi smo se prepričali, da nobeden dan, odkar je g. dr. Ahačič v Sežani, niso trajale razprave do 11. ure zvečer, nego le enkrat do 4. ure popoldne ter da je bilo razpisano od poprej, ko še torej njega ni bilo v Sežani, več razprav na jeden dan, ki se niso mogle opraviti vse zjutraj, za kar ne zadeva istega gospoda adjunkta nobena krivda. Slednjič smo se prepričali, da se v tem času ni pripetila nobena kontumacija na škodo navzočne stranke.

Radi popravljamo torej omenjeno notico v tem smislu, ker nam je na tem, da dajemo vselej in povsodi čast resnici. Gosp. dopisnike pa prosimo, da naj ne pretiravajo v svojih dopisih in naj nam prijavljajo le to, kar zamorejo dokazati in kjer vidijo res slab namen.

Sicer bi si bil g. dopisnik lahko pomagal, ako se mu je godila kaka krivica, s tem, da bi se bil pritožil takoj pred g. svetnikom in načelnikom sodišča, o katerem sam trdi, da nima nikake pritožbe proti njemu.

Vprašanje do gospoda d. ra Verzeznassija in tovarišev. V svoji sloviti interpelaciji ste trdili, da so duhovniki hujskali slovensko ljudstvo proti Italijanom. V dokaz te trditve ste se sklicevali na neke besede, ki jih je baje vskliknil vikar z Gorjanskega, ko so eskortirali izgreduke v Komen. Ker pa je sedaj dokazano po sodni preiskavi, da g. vikar ni storil onega vsklika in je bil torej po krivem obdolžen in se mu je dogodila velika krivica po oni interpelaciji, vprašujemo sedaj interpelante — zlasti pa oba interpelanta-duhovnika — kaj mislijo storiti, da poravnajo storjeno krivico?! Rekli bi, da je sosebno duhovniku dolžnost, da popravi storjeno krivico!

„Manija za poslovenjevanje!“ To je res grozno. »Grazer Tagespost« je prišla na sled res groznim stvarim in njene solze se pretakajo tudi po predalih »Piccolovih«. Celó centralna komisija za konserviranje zgodovinskih in umetniških najdel je šla sedaj med — slavizatorje! Ali ni to grozno? Čujte le! V zadnjem izvešju te komisije je zasledila jedna »Tagespost«, da je profesor Moser našel okostnico — v »Moserjevi jami« pri Nabrežini! Da, tako stoji črno na balem: »Moserova jama«. Strašna in grozno! In sam ta Moser je krstil tako ono jamo. To je drznost, to je zločinstvo, ki vpije po — kazni! In »Grazer Tagespost« in »Piccolo« — blagi duši — sta šla hitro

na roko oblastim, da bi iste čim prej mogle zalotiti zločinea. Kar adreso sta napisali blagi duši — na državnem gimnaziju v Trstu slušbuje ta jadni Moser! Sedaj vedo oblasti, ako hočejo malo — pomassreglovati!

Zakaj je vendar dal slovensko ime tisti nesrečni jami?! Tako vsklikata obupno »Tagespost« in »Piccolo«. Ali se je tudi rečene centralne komisije polotila manija po slovenizovanju?! Tako vsklikata dalje.

A mi slišimo dobro, kako odmevajo ti vskliki od dola do brega in od brega do dola... da so že smešni ljudje, da so harlekini, da niso resni ljudje oni, ki dolže profesorja Moserja in rečeno komisijo nečesa, česar ne moreta storiti ne ona, ne nikdo. Gospod prof. Moser in centralna komisija imate menda pametnejega opravila, nego da bi se ukvarjala poslovenjevanjem krajev, ki so — že slovenski od pradavnih časov. Mi se prav radujemo, ko vidimo, kako nervozen postaja »Piccolo«, čim je zapazil, da kje leze žarek resnice na dan o pravem narodnem značaju naših pokrajin.

Hudo je, hudo. A kdo more za to, da je tako!

„Kako se slovenizuje!“ To se godi tako-le: Najprej se dela pod roko na raznarodovanju italijanskih ali nemških krajev, dokler molče k temu Italijani in Nemci; čim pa poslednji kaj store, da bi zaustavili delo raznarodovanja, pa jamejo Slovani jokati, kričati, pritoževati se na vladi kakor uboge žrtve.

Kakor izgled, da se res tako godi, navajata »Corriere« in »Piccolo« tudi — Gorico. Ali so ti ljudje res že zgubili vso razsodnost? Mora že biti tako, sicer ne bi izbirali tako nesrečnih izgledov — namreč z njih stališča nesrečnih. Zvok besede »gorica« menda ne dokazuje tega, kar bi hotela dokazati »Corriere« in »Piccolo«, marveč nasprotno. Ako v mestu z imenom »Gorica« gospodujejo Lahi, je menda to dokaz, da se tam ni slovenilo, ampak — italijan čilo!

Sodbi »Piccola« in »Corriera« o gusnosti nasilnega raznarodovanja ne oporekamo marveč jo podpisujemo obema rokama in v polnem obsegu; torej nimamo omenjenima glasiloma očitati družega, nego to, da sta svojo sodbo odposlala na krivo adreso, mesto da bi jo bilo obdržala za domačo hišo, v pouk in svarilo dragim svojem!

Usmiliti se jih! Kdor ima sree v sebi, tega je gotovo presunilo, ko je izvedel o nezaslišanem činu uprave mestne plinarne, ki je odpustila tri delavce radi tega, ker so pričali na sodišču neugodno za italijanske tuje delavce. Po tem nezaslišanem činu so vržene na cesto tri uboge nesrečne družine, ki so se hranile jedino le od bor-nega, krvavega zaslužka svojih glavarjev. V jedni teh družin je celó 4 nedolžnih otročičev.

Storili so se potrebni koraki, da bi ti siromaki dobili košček kruha kje drugje. In nade je, da ga dobe, ali trajalo bode dostej kakih 14 dnij. A oni so brez vsega. Prihranjenega seveda niso imeli — od kje neki? — na cesto pa so bili vrženi hkratu, nenadoma. Obračamo se torej do dobrih ljudi, da bi pomogli za preživljenje v teh dveh tednih. Pokažimo, da poleg trnja trdosrčnosti klije na skrivnem tudi cvet usmiljenja! Jeden teh siromakov biva v ulici Sette Fontane šte. 425 in se zove Rok Sturman.

Za družine radi volilnih izgredev zaprtih okoličanov v Barkovljah nabral je »Narodni eksekutor« o priliki pevskega večera v »Narodnem domu« dne 2. t. m. 4 krone. Odbor pevskega društva »Hajdrih« na Proseku je poslal 56 kron, kakor del čistega dohodka Proseške slavnosti. Omenjena svota se je in se bode še deloma delila po resnični potrebi nesrečnikov.

Vsem blagodušnim darovaleem pristrčna hvala.
J. Pertot H. Razem.

In zopet: Podgradska posojilnica in hranilnica. Ne samo sodne in politične oblastije, nego tudi veliki prijatelj narodnega napredka Hrvatov in Slovencev — deželni odbor istrski — obrača svojo pozornost na imenovano zadrugo.

Kakor pred 2 leti Jelšanski tako je ukazal sedaj tudi Podgradski občini, da svojega denarja ne sme vlagati v imenovani zadrugi in da mora takoj odpovedati vse hranilne vloge, katere ima do zdaj v Podgradski posojilnici in hranilnici.

Da vidimo, kako se ta zvrši.

Za žensko podružnico sv. Cirila in Metoda je nabrala gospa Terezija Metlikovič na

svatbi g.čne Cerkenikove pri gosp. nadučitelju v Povirji 13 kron 10 st; gosp. Anton Zlobec povodom krsta pri Mih. Štoku nabral 1 krono in 40 stot.

„Zveza slovenskih posojilnic“ v Celji pozivlje vse one posojilnice, katere so prejele od nje povabilo na redni občni zbor, kateri se bode vršil prihodnji četrtek dne 27. t. m. in katere ne nameravajo odposlati na zborovanje zastopnika, da izpolnijo prejeta pooblastila na kogar-koli, ki bode navzoč na zborovanju ali pa na imena odbornikov »Zveze« in nam pooblastila vposljuje takoj. V ta namen naznanjamo imena odbornikov. V Celji stanujejo: Gg. Mihael Vošnjak, dr. Fran Dečko, dr. Josip Sernee, dr. Josip Vrečko, Fran Lončar in tajnik Franjo Jošt. Zunanji odborniki so: Za Koroško g. dr. Alojzij Kraut, odvetnik v Celoveu, za Kranjsko Ivan Valenčič, veleposestnik v Ilirski Bistrici in za Primorsko g. profesor Josip Kožuh v Kopru, kateri bodo najbrže tudi navzoči na zborovanju.

Banka „Slavija“ je podarila dijaškemu društvu »Radogoj« 150 gld. in odboru za nabiranje prispevkov za Prešernov spomenik 50 gld.

Akademsko društvo »Slovenija« na Dunaju priredi v soboto, dne 22. oktobra 1898. svoj I. redni občni zbor v LX. tečaju z nastopnim vspešdom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Čitanje zapisnika bratskega društva »Triglava«. 3. Poročilo odbora: a) predsednikovo, b) tajnikovo, c) blagajnikovo, d) knjižničarjevo, e) gospodarjevo, f) arhivarjevo. 4. Poročilo preglednikov. 5. Poročilo klubov. 6. Volitve: a) predsednika, b) šestih odbornikov in dveh namestnikov, c) treh preglednikov. 7. Sprememba poslovnika. 8. Slučajnosti. — Zborovanje se bode vršilo v restavraciji Robitschek, I. Wipplingerstrasse 37. Začetek točno ob 7. in pol uri zvečer. Slovanski gosti dobro došli!

Od sv. Antona pri Kopru nam pišejo: Minole nedelje je bilo razglašeno pred cerkvijo, da bode v soboto dne 23. okt. javna dražba zgradbe šole pri sv. Antonu pri Kopru. Čujem pa tudi, se misli to delo oddati pod roko. Ne treba praviti, kateri bi se radi namastili. Opozarjamo torej konkurente, zidarske mojstre-podjetnike, naj pridejo v soboto v jutro na županijo v Dekani, kjer se bode vršila dražba za zgradbo rečene šole. Kaveije je položiti nad 700 gld. Načrti in pogoji se izloženi na županiji v Dekani.

»Andemo del schiavo«! Pišejo nam: Nekoga večera šel sem k Vodopivu na četr »vipavec«. Pred gostilno sem opazil tri laške gospodiče, ki so stali in gledali notri.

Ko sem dospel blizu njih, so odšli, toda zadnji je rekel: »Pojmo k ščavu«! Pomisljal sem, kaj storiti in domislil sem se grof Thunove izjave, v kateri pravi isti, da se bodo strogo kaznovali vsi oni, ki bi napadali ali žalili Lahe.

Tu so bili žaljeni Slovenci, ali Bog ne daj, da bi se Slovan spozabil ter reagoval na tako nesramno žaljenje!

Zato je menda bolje, da vtikamo v žep vsa žaljenja, prihajajoča od laške strani! Ni-li tako, kaj mislite?!

Zanimiva razprava. Iz Nabrežine nam pišejo: Dne 10. t. m. se je vršila na sodišču v Komnu, kazenska razprava proti prečastitemu gospodu Slokarju, vikarju v Gorjanskem in gospodu Buda, bogosloveu, tudi iz Gorjanskega. Tožil ju je g. Finderle, orožnik v Koprivi, češ, da sta se umešavala v uradne posle ob priliki, ko so orožniki in vojaki eskortirali kakih 40 delavcev iz nabrežinskih kamenolomov v ječe v Komen. — Tožil je ta orožnik, da sta vsklikala različnih besed napram eskorti, kakor je bilo pisano tudi po nemških in italijanskih listih. Gledé tega je tudi državni poslanec italijanski, g. dr. Verzeznassi, interpeliral v državnem žboru ter omenil, da je rekel gospod vikar, snemši klobuk z glave: »Blagoslavljam vas trpine, saj tudi Jezus Kristus je trpel itd.« Sodna preiskava in razprava, ki je trajala več časa, je pa dokazala, da ni bilo res, kar so poročali ti listi in za kar je tožil g. Finderle, kajti priče so izpovedale pod prisego, da omenjeni prečastiti gospod vikar ni tega govoril! Baš tako so govorile priče o g. Budi. Vsled tega je preiskovalni sodnik, g. adjunkt Pavletič, rešil obtožbe oba zatočene. Sedaj znate, kako resnične so te laške interpelacije! Gospod Finderle je nekaj »finderlal«, da bi nekaj »findal« (našel) — Fiat!

Koledar.

Danes v četrtek 20. oktobra: Felicijan, m.: Vital, šk.
Jutri v petek 21. oktobra: Ursula, dev. muč.; Hilarijon opat.
Solčni: Lunin:
Izhod ob 6. uri 36 min. Izhod ob 12. uri 41 min.
Zahod „ 4. „ 53. „ Zahod „ 8. „ 10. „
Ta je 43. teden. Danes je 292. dan tega leta, imamo torej še 73 dni.

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Dunaj 20. (Zbornica poslancev.) Seja se je pričela ob 11. uri 30 min. Med došlimi spisi je interpelacija, poslana od Gregoriga radi nečega slučaja smrti v bolnici vsled infekcije po kužnih bacilih. Potem interpelacija poslana Ferjančiča radi ustanovitve slovenskega vseučilišča v Ljubljani.

Preidši na dnevni red je zbornica nadaljevala drago čitanje proračunskega provizorija.

Posl. Stojalovski je izjavil, da je njegova stranka došla v zbornico prepričanjem, da le tu je možna pomoč tlačnemu ljudstvu gališkemu in da se tu morejo braniti pravice poljskega naroda v Šleziji ter pravice slovanskih bratov. Govornik je trdilo prijel poljski klub in se je zavaroval proti temu, da bi bila njegova stranka izdala pravice poljskega naroda in se prodala vladi. Njegova stranka pojde sedaj z opozicijo čez drn in strn, toda le s pogojem da ostanemo na parlamentarni tleh ter da se ne zgodi nikakr krivica slovanskim sobratom. Vladi je izrekel govornik nezaupanje. Upotrebjevanje §. 15 je hotela vlada uničiti ustavo. Svoj dvehurni govor je zaključil Stojalovski z izjavo, da njegova stranka ne goji zaupanja do vlade in tudi ne do večine. Ista ostane v najstrožji opoziciji proti vladi. Po tem govoru se je predlagal zaključek razprave; generalnima govornikoma sta bila izvoljena za dr. Herold, proti posl. Hoffmann-Wellenhof. Debata se je prekinila in se je začela razprava o nekaterih predlogih radi bede.

Dunaj 20. Govori se, da je navstalo navskrižje med italijanskimi poslanci iz Tirolske in onimi iz Pimorja. Prvi da nočejo ni čuti o tem, da bi se italijanski klub vezal z nemško opozicijo. Nikakor pa ne potrja vest, da bi bili Tirolei stopili iz kluba.

Dunaj 20. Proračunski odsek je danes rešil več nujnih predlogov za poddoro bedo trpečemu prebivalstvu in je potem nadaljeval razpravo o zakonskem načrtu za urejenje plač državnim slugom.

Dunaj 20. Državno sodišče je izreklo danes na tožbo naučnega ministerstva, da je kraljestvo Dalmatinsko dolžno plačevati stroške za italijansko ljudsko šolo, ki se ima otvoriti v Splitu. Odbilo pa je zahtevo tožbe, da bi Dalmacija morala plačati že za leto 1848. svoto 1400 gld.

Zader 20. V Sinju in Vrholji so občutili večeraj ob 9. uri 15. min. zvečer sunek, ki je v Vrhovlju povzročil precej škode.

Pariz 20. Listi javljajo, da se ustanovi sindikat francoskih financierjev za povspesevanje ruske in francoske trgovine in industrije v Sibiriji.

Najnoveja trgovinska vest.

New-York 20. oktobra (Izv. brzjav.)
Pšenica za oktober 74 $\frac{1}{2}$, Koruza za oktober 38 $\frac{3}{4}$, Mast 535.

Trgovinske vesti.

Budimpešta. Pšenica za marec 9-47 do 9-49. Pšenica za september — do — Rž za oktober 8. — do 8-10 Koruza za maj 1899. 4-73 do 4-75. Koruza za oktober 1898. — do —. Oves za Marz 5-49. Oves za Oktober 5-65 do 5-67. Koruza: 5-50 do 5-65.

Pšenica: ponudbe dobre. Povpraševanja boljša. — Prodaja 55000 met. stot. Vreme: dež.

Hamburg. Santos good average za December 31 — za marec 31-25, za maj 31-50 za juli 31-75

Havre. Kava Santos good average za October 37 — za februar 37-50 frankov za 50 kg.

Praga. Surovi sladkor I. produkt, 88% Rendement franco. Aussig. Mirno. Takoj 12-52 $\frac{1}{2}$ do 12-75. November december 12-57 $\frac{1}{2}$ do 12-60.

Gostilna na prodaj.

Radi posebnih razmer se prodaja dobro obiskovana gostilna v hiši št. 12 v ulici Amalia. Natančneje je poizvedeti v gostilni sami.

ZALOGA POHIŠTVA

trdke

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Via Riborgo 21 in Piazza Rosario 2
(šolsko poslopje).

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal, vsakovrstnih slik, žimnic in pogrinjal. Na zahtevanje ilustrovan cenik zastoj in franko. Naročeno blago se stavlja na parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

Mlekarna St. Peter

proda se prostovoljno

z vso pripravo in firmo.

Pogoje polzve se pri

Franu Geržina

v St. Petru na Krasu.

Spiritus sinapis compotusis

ALCOFON.

Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd.

Steklenica z navodilom stane le 20 nvč.

ter se dobiva jedino le v lekarni

PRAXMARER (Al due Mori) Piazza grande TRST

Paziti na ponarejanja.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaela Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimnic in peresule, ogledal in železnih blagajn, po cenah, da se ni bati konkurence.

Pri 4 letnih časih

Barriera vecchia št. 7

Prilika za praznike in novo leto. Velika zaloga zimskih ogrinjal (šjalov) v vseh barvah po gld. 3.60 in gld. 1-20 Zbirka frštanj v raznih risanjih od 20. 30 in 37 nvč. Moške srajce bele in barvane od 90 nvč. naprej. Maje iz pliša za gospe po 65, 75 nvč. in več samo v prodajalnici

Pri 4 letnih časih

Barriera vecchia št. 7

Na zahtevanje cenik in prospekt.

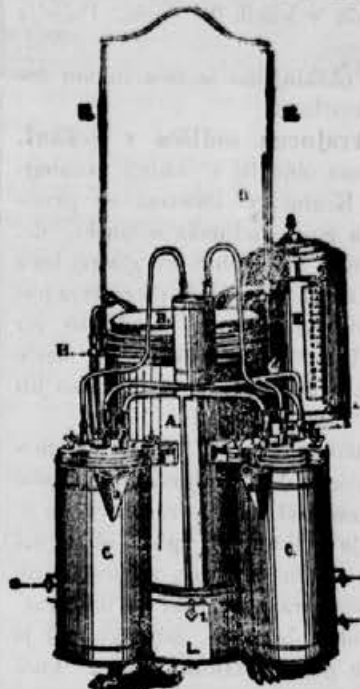
Prva tržaška tovarna

aparato za napravljjanje plina acetilena

trdke ROCCO & C. v ulici Sanità št. 9.

Autorizirani instalaterji plina, vode in plina acetilen.

Aparat na acetilen od Josipa Rocca, patentiran v Avstro-Ogerski je absolutno najbolj praktičen in gotov, lahko rahlen i ne eksplodira, vsprejet od različnih zavarovalnih društev Vsprejemajo se vankovrstne kompletne naprave za hiše, restavracije, gledališča in mesta pod najugodnejšimi pogoji

Velika zaloga najboljšega apnenega kislica, katerega kilogram daje 300 litr. plina.

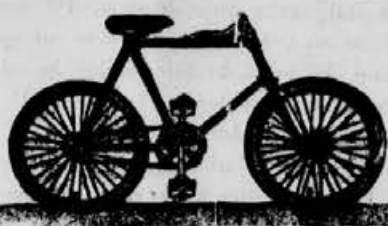
Velik izbor svetilnic in pripadkov za razsvetljavo.

SPECIJALITETA CESTNIH SVETILNIC,
na 1 ali 2 plamena brez dovoda plina
(priprave za dvorce [vile] kijoske in mala mesteca).

Vsprejemajo se dela za instalacije in popraviljanje dovodov.

Zaloga v ulici Sanità št. 9.

Delavnica v ulici S. Giorgi št. 1

Svetovna kolesa

amerikanski originali

TRIBUNE IN ARENA

odlikovana v vseh državah na kontinentu radi elegancje, točnosti in vstrajanja, prodaja se izključno le pri glavnem zastopniku

ANTONU SKERL V TRSTU,

Via S. Lazzaro št. 6, nasproti palače Salema.

NB. Navadna kolesa prodajajo se proti 2-letni garanciji, ročaj in pritikline po želji kupca.

Mehanična delavnica

za vsakovrstno popravilo koles in šivalnih strojev.

CENE ZMERNE.

CENE ZMERNE.

„EDINOST“

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

Izhaja v Trstu dvakrat na dan razen nedelj in praznikov.

Zjutranje izdanje izhaja ob 7. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri zvečer. O ponedeljkih in po praznikih izhaja prvo

izdanje ob 9. uri popoldne. — Naročnina znaša: Obe izdanji gld. 21.—; samo večerno izdanje gld. 12.—, (poslednje zadostuje za naročnike popolnoma). Posamezne številke stanejo: Zjutranje izdanje 3 kr., večerno 4 kr.

V Trstu se razprodaja „Edinost“ po tobakarnah v teh-le ulicah in trgih:

Piazza Caserma št. 2. — Via Molin piccolo št. 8. — Via S. Michele št. 7. — Ponte della Fabra. — Via Rivo št. 30. — Campo Marzio. — Via delle Poste nuove št. 1. — Via Caserma št. 13. — Via Belvedere št. 21. — Via Ghega št. 2. — Volti di Chiozza št. 1. — Via Stadion št. 1. — Via Acquedotto. — Via Istituto št. 18. — Piazza Barriera. — Via S. Lucia. — Piazza Giuseppina.

V okolici se prodaja:

Na Greti pri gosp. Pogorelcu, v Škedenju pri gosp. Antonu Sancin (Drejač) in pri Sv. Ivanu pri gosp. Ani vdovi Gašpersič. — Izven Trsta prodaje se „Edinost“ v Gorici v tobakarni g. Josipa Schwarz v Šolski ulici.

Slovinci! Naročajte, podpirajte in širite med rodoljubi to glasilo tržaških Slovencev, katerega program je v prvi vrsti ohranitev in razvitek milega nam slovenskega naroda na tržaškem ozemlju in bramba nam po zakonu zajamčenih pravie.

Rojaki, uvažujte naše geslo: „V edinosti je moč!“